

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثرات عوامل منابع انسانی سبز بر عملکرد محیطی سازمانهای تولیدی (مورد مطالعه: شرکت‌های پتروشیمی منطقه عسلویه و ماهشهر) بود. روش اجرای پژوهش حاضر توصیفی و طرح پژوهش همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل کارشناسان منابع انسانی و HSE شرکت‌های فعال در حوزه پتروشیمی در منطقه عسلویه و ماهشهر است. تعداد کل جامعه آماری ۶۰۰ نفر است که ۲۲۶ نفر از آنان در پژوهش شرکت کردند. آنان به پرسشنامه‌های تعهد مدیریت ارشد، آموزش زیست محیطی کارکنان، ارتباطات و همکاری‌های زیست محیطی کارکنان، کار گروهی، مشارکت کارکنان، پاداش زیست محیطی کارکنان، برنامه‌های زیست محیطی و عملکرد زیست محیطی پاسخ دادند. پایایی و روایی ابزارها با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و تحلیل تأییدی مورد بررسی قرار گرفت که نتایج به دست آمده نشان از پایایی و روایی مورد قبول برای ابزارها داشت. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از ضریب همبستگی پیرسون و روش معادلات ساختاری با نرم افزار لیزرل استفاده گردید. نتایج نشان داد که ضریب تأثیر تعهد مدیریت ارشد به مدیریت محیط زیست، آموزش‌های محیطی کارکنان، کار گروهی کارکنان، مشارکت کارکنان، پاداش زیست محیطی به کارکنان و برنامه‌های سبب بر عملکرد سازمان مثبت و معنادار است. اما تأثیر ارتباطات و همکاری‌های محیطی کارکنان بر عملکرد سازمان معنادار نیست. شاخصهای برازش بدست آمده برای مدل آزمون شده نشان داد که شاخص RMSEA در مدل برآورد شده با میزان ۰/۰۶۵ از سطح قابل قبولی برخوردار بوده و دیگر شاخص برازش مانند CFI، GFI، NFI، و AGFI به ترتیب برابر با ۰/۹۸، ۰/۹۴، ۰/۹۷ و ۰/۹۲ همگی در سطح مناسبی هستند و این مشخصه‌های نکویی برازش نشان می‌دهد داده‌های این پژوهش با ساختار عاملی این مدل برازش مناسبی دارد.

واژگان کلیدی: منابع انسانی سبز، عملکرد محیطی، سازمان‌های تولیدی